

શ્રી બાલાસિનોર નવયુવક સંઘ પ્રકાશિત

જ્યોતિ પુંજ

છુટક નકલ રૂા. ૧/-

‘સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૪’

ઉંબરો

આપણી રોજિંદી જીવનની કેટકેટલી ઘટનાઓના મૂક સાક્ષી તરીકે ઉંબરો છે. ઉંબરો સ્થૂળ રીતે કદમાં નાનો મોટો હોઈ શકે. પરંતુ સભ્યતાના પ્રતીક તરીકે તેનું મહત્વ ઓછું નથી.... ઘરના સ્વજનો વચ્ચે ક્યારેક સામાજિક પ્રતિષ્ઠા નંદવાય ત્યારે ઘરની વાત ઉંબરાની બહાર જવા દેવાય નહીં. જે લોકો નાદાન છે તેઓ ઘરની વાત બીજાના ઉંબરે જઈને કરે છે. તે લોકો પછી કદીય ગૌરવથી માથું ઉંચું કરી શકતા નથી. બહારની વાત બહાર રાખો અને અંદરની વાતો અંદર રાખો, તમારૂં સુખ ભેળસળિયું ન બનાવો - ધરતીનો છેડો ઘર છે. દુનિયા ભરનો પ્રવાસ કરીને આવેલો માણસ જ્યારે પોતાના ઘરના ઉંબરે પગ મૂકે છે. ત્યારે ‘હાશ’ શબ્દ દ્વારા નિરાંતનો અનુભવ કરે છે. ઘરનો ઉંબરો ત્યારે કેટલો વ્હાલો લાગે છે. ક્યારેક હતાશ થયેલો માણસ પોતાના ઘરનો ઉંબરો ત્યજીને નીકળી પડે છે ત્યારે અનેક જાતની સમસ્યાઓ અને સવાલો તેને ઘેરી વળે છે. માટે ઉંબરાની ‘‘ઉપેક્ષા’’ નહીં પણ ‘‘ઉપાસના’’ કરો એમાજ પરિવારનું કલ્યાણ છે.

- સંકલન

શ્રી બાલાસિનોર નવયુવક સંઘ (ઉપનગરવિભાગ)

બાલાસિનોર નવયુવક સંઘ (ઉપનગર વિભાગ) આયોજેલ

તારીખ : ૭.૧૧.૨૦૦૪ને રવિવારે સાંજે ૫.૩૦ કલાકે

સ્થળ :

સ્ટે. ફ્રાન્સીસ હાઈસ્કૂલ મંડપેશ્વર રોડ, માઉન્ટ પોઈસર રોડ,
ભગવતી હોસ્પિટલ પાસે બોરીવલી (વેસ્ટ)

ઉંમર પ્રમાણે ગ્રુપ પાડી બેચ આપી રમાડવામા આવઃ
ડીસીશન ફાઈનલ ગણાશે તથા તેજ દિવસે મણીબેન મ
વિતરણ કરવામાં આવશે. ઈંગ્લીશ તથા ગુજરાતી મિડિઃ

સાસની રમઝટ ઓર્ડર
પુરુસ્કૃત શૈક્ષણિક પારિતોષકનું
મ્પેર કરી ઈનામ આપવામાં આવશે.

ઓર્ડર

નોંધ : ૭ વાગ્યા પછી આવનારને નંબર બેચ આપવામાં નહી આવે

ગ્લા સથવારે

સંયોજક
હેમેન્દ્ર શાહ

તંત્રી
પ્રદીપ કડકીઆ

પ્રમુખ
અસીત દેસાઈ

મણીબેન મણીલાલ શાહ (ઝાટ) પુરુસ્કૃત શૈક્ષણિક પારિતોષક માટે રીઝલ્ટની કોપી (તમારા ઘરનો ફોન નંબર અને સરનામું પાછળ લખી) ઉપનગરના નવદીકના કાર્યકરને ત્યાં તારીખ ૧૦.૧૦.૦૪ ને રવિવાર પહેલા મોકલી આપવી

સંયોજક

હેમેન્દ્ર શાહ

સી/૩૦૨, સુમેરનગર, એસ. વી. રોડ, બોરીવલી (વેસ્ટ), મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૯૨

Tel. : ૨૮૦૫૦૭૩૫

જ્યોતિ પુંજ

વર્ષ	અંક	તારીખ
૪૭	૬	૧૪-૯-૨૦૦૪

છુટક કીંમત : રૂ. ૧/- વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. ૧૦/-

નિખિલ પરીખ (તંત્રી)

જતીન ન. દેસાઈ / ચેતન કાં. મોદી

શ્રીમતી શીટા મુ. ગાંધી (S.E.O.)

નિકેશ જ. ગાંધી

પત્રવ્યવહારનું સરનામું

નિખિલ પરીખ (ફોન : ૨૩૮૨ ૨૫ ૧૦)

વીલગ્રીન કોમર્શિયલ કોરપોરેશન

૬, ખોખા બજાર, મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૩.

ફોન : ૨૪૪૪ ૯૯૧૬ • ૨૪૪૪ ૯૯૨૯

*

મંત્રી : પ્રદીપ કડકીઆ

ચંદ્રેશ એન્ટરપ્રાઈસ કોરપોરેશન, ૧૭, દેવકરણ મેન્શન,
પાઠક વાડી, લોહાર ચાલ, મુંબઈ- ૪૦૦ ૦૦૨.

ટે.(ઓ.) : ૨૨૦૧૮૩૨૬/૨૨૦૬૧૯૩૫

(ઘર) : ૨૩૮૬૫૭૬૯ (મોબાઈલ) : ૯૮૧૯૩૮૯૪૮૪

*

: કાર્યાલય :

૧૧૮/૧૨૦, અરદેશરદાદી સ્ટ્રીટ, વી.પી. રોડ,
મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૦૪. ટે.નં. : ૨૩૮૮૭૦૦૬

: સમય :

સોમવાર થી શનિવાર ૭ થી ૮.૩૦ (સાંજે)
રવિવાર ૯.૩૦ થી ૧૧.૦૦ (સવારે)

visit us at www.balasinor.org

Generation Gap

તંત્રીસ્થાનેથી

Come on dad Stop this Aa, Aa, Aa how can you enjoy Such a bore Music 'તારી ઘોંઘાટીયા કબકબાટ કરતાં સારું છે, અમારું શાસ્ત્રીય સંગીત રોજ સવારે મોટે મોટેથી સમજ ન પડે એવી ગાળો સાંભળીને હાથ હલાવે છે. એનું કંઈ નહીં.'

આ અને આના જેવા કેટલાંક સંવાદો આપણે દરેક ઘરમાં ઘણીવાર સાંભળીએ છીએ. દરેક નવા Generation ને પોતાના વડીલો પછાત અને વેદીયા લાગે છે, જુનવાણી લાગે છે, અને દરેક વડીલોને પોતાની સંસ્કૃતિ અને સંસ્કારો પાસે યુવાનો ઉછાંછળા, અસભ્ય અને નાદાન લાગે છે. આ Generation Gap દાદા દાદી અને પૌત્ર-પૌત્રી વચ્ચે તો ખૂબ જ વધી જાય છે પૌત્ર, પૌત્રીઓને તો દાદા દાદી 'Gap' જેવા જ લાગે છે.

આ Generation Gap વર્ષોથી ચાલતો આવ્યો છે અને ચાલતો રહેવાનો. જમાનો જે ઝડપથી બદલાય છે, એ ઝડપથી આ Gap પુરવો શક્ય નથી. પરંતુ બન્ને પક્ષે થોડી સમજદારીપૂર્વક વિચારવામાં આવે અને વર્તવામાં આવે તો આ Gap ઓછો જરૂર કરી શકાય છે. ચાલો આપણે બન્ને પક્ષે વિચાર કરીએ અને બન્નેની મુશ્કેલીઓ સમજવા પ્રયત્ન કરીએ. પહેલા આપણે બુઝુર્ગો અથવા વડીલોની દલીલ સાંભળીએ અને એનો જવાબ આપીએ.

મોટા ભાગના વડીલોની ફરિયાદ હોય છે કે છોકરાઓ બીજી બધી એક્ટીવીટી કરવામાંથી ઊંચા

આવતા નથી, ભણાશે ક્યારે? પણ આજનું Generation ઘણું જ Fast છે. વડીલોને જે શીખતાં વર્ષો લાગ્યાં હશે તે તેઓ શીખીને જન્મે છે. આજે ઘણા ઘરોમાં જોવા મળશે કે દાદા દાદીને વિડીઓ કે ટી.વી. ચાલું કરવું હશે તો પોતાના ચાર વર્ષના પૌત્રને કહેશે. લાગ ફાવે તો ક્યું પીકચર જોવું એ સલાહ પણ એ છોકરો જ આપશે. આજના છોકરાઓનું General Knowledge ઘણું છે ભારતમાં બેઠો બેઠો એ અમેરીકાની રહેણી કરણી જણે છે. આજે ફક્ત ભણતરનું મહત્વ નથી. ફક્ત Degree થી નોકરી નથી મળતી. એની સ્માર્ટનેસ જોવાય છે. નોકરી કરવા જાય ત્યાં કામની આવડતની સાથે બીજી activityની નોંધ પણ લેવાય છે. આજે સારું કિકેટ રમતાં કે ટેનીસ રમતા છોકરાઓને Degree ધરાવતાં છોકરાઓ કરતાં સારી જોબ મળે છે. હા! એમને ભણાતર પ્રત્યે સજાગ તો રાખવા જ જોઈએ, પણ ફક્ત ભણવાનું છે એમ તો ન જ કહી શકાય. એમની રમતોમાં એને બીજી activity માં સાથ અને પ્રોત્સાહન આપશું તો જ્યારે ભણવાનું કહીશું ત્યારે જરૂર માનશે પણ નવી પેઢી ફક્ત ઊંચે અવાજે કહેવાથી માનશે નહીં એમને શા માટે ના જવાબો આપવા પડશે એકવાર એમને એનું મહત્વ સમજાશે તો એ જાતે જ કરવા માંડશે આજે જ્ઞાન સાથે ગમ્મતનો યુગ છે.

વડીલોની બીજી ફરિયાદ છોકરા છોકરીઓના કપડાં, વડીલોની મર્યાદા અને જૂના રીત-રિવાજોનું ઉલ્લંઘન છે. તેઓને છોકરાઓના લાંબા વાળ, ફીટ પેન્ટ અને બે જણ સમાઈ જાય એવા શર્ટ પ્રત્યે વાંધો છે. એમને છોકરીઓની (છોકરી કરતાં વહુઓની) મીડી પ્રત્યે વાંધો છે. છોકરાઓ પગે લાગવાને બદલે 'હાય ડેડ' અને હાય મોમ કહે એની સામે વાંધો છે. આ

વાંધો થોડા ઘણા અંશે વ્યાજબી છે. પણ છોકરી કે વહુને ડ્રેસ પહેરવાની મનાઈ કરવાં કરતાં ચુડીદાર કે સલવાર-કમીઝ ચુત્રી પહેરવાનું કહી શકાય અને મીડી ન ગમતી હોય તો વડીલો સામે એ ન પહેરવા કહી શકાય. તેઓ તમારું જરૂર માનશે. આજના યુગમાં ફક્ત સાડી જ પહેરવી પડશે કહીશું તો પછી ઘણી બીજી વસ્તુઓ નહીં માને. પગે લાગવાનો આગ્રહ રાખીએ. એના કરતાં હલો ડેડી કે હલો મમ્મી કહેતા કરી શકાય. એમાં છોકરાઓ માન નથી રાખતાં એમ વિચારવું સાવ ખોટું છે. આજનું Generation માનથી હલો કહે છે અને પોતાની ઉંમરનાને હાય કહે છે. ફક્ત વિચારસરણી બદલવાની જરૂર છે. બેઠંગી સાડી પહેરવી એના કરતાં આખુ શરીર ઢંકાય એવો ડ્રેસ પહેરવો એમાં કશું ખોટું નથી.

વડીલોની ત્રીજી ફરિયાદ બીજી જાતના (મુસલમાન, પંજાબી કે ખ્રીસ્તી) મિત્રો રાખવામાં અથવા ખુબ ગરીબ કે ખુબ પૈસાદાર મિત્રો રાખવામાં છે અને આજ પ્રકારના લગ્નો પ્રત્યે છે.

આપણા જ સમાજ સુધારકો અને નેતાઓ સર્વ ધર્મ સમાનતાની વાતો કરે છે. આપણે પણ એમાં સુર પુરાવીએ છીએ, વખત આવે ભાષણ પણ ઠોકી દઈએ છીએ. તો પછી આવી મૈત્રીમાં વાંધો શું છે? આજે દરેક ધર્મમાં રૂઢિચુસ્તતા હતી. તે ધીરે ધીરે ઓછી થવા માંડી છે. તેઓ દરેક ધર્મના સારા વિચારોને આવકારે છે.

ધર્મના જડ રિવાજોથી તેઓ વિમુખ થતાં જાય છે. તેથી તેમને લગ્ન કરવામાં ધર્મ નડતો નથી. પરંતુ યુવાનોએ પોતાના વડીલોની ધાર્મિક લાગણી સમજવી જોઈએ, માણસ અમુક ઉંમર પછી પોતાના વિચારો ધરમુળથી બદલી નાખે એવી આશા વધુ પડતી જ કહેવાશે. ગુજરાતી ભાષી છોકરો કે છોકરીને આજના મા બાપ ધર્મના બાધ વિના સ્વીકારતાં થયા જ છે. બાકી ભાષા અને ધર્મ બન્નેના ભેદ

સાથેના લગ્નો ખાસ ટકતાં નથી હોતાં.

ચોથી અને મુખ્ય ફરિયાદ એ છે, કે યુવાનો વધુ પડતાં ઉતાવળીયા છે. તેઓ સમજી વિચારીને આગળ નથી, વધતાં પણ યા હોમ કરી પડો ફતેહ છે આગેની નિતીમાં માને છે. આ ફરિયાદ એકદમ વ્યાજબી છે. પરંતુ જમાનો જ Jet યુગનો છે. એમાં યુવાનો શું કરે? જમાનો એટલો ઝડપી છે, કે નિર્ણયો લેવામાં વાર લાગે તો પાછળ રહી જવાય. Sony કંપની પોતાના જ મોડેલોને બે મહિનામાં જુના કરી નાખે છે, વિજ્ઞાનમાં રોજની રોજ એક એક માન્યતા ખંડિત થતી જાય છે હા યુવાનોએ વડીલોના અનુભવોને નિચોડતો લેવો જ જોઈએ અને પોતાની યોજનાઓ એમને સમજાવી એમના વિચારો દ્વારા એમ ફેરફાર કરી તેઓનો વિશ્વાસ સંપાદન કરવો જોઈએ. તમને શું ખબર પડે? એમ કહેવાથી તો જ્યારે નિષ્ફળ થઈએ ત્યારે સાંભળવું જ પડે 'હવે ખબર પડી બાપ કોણ છે?' બહુ ઝડપથી આગળ વધતાં, એટલાં જ ઝડપથી નીચે પડવાનો પણ ડર રહેલો છે. એટલે પોતાની મર્યાદામાં જ છલાંગો મારવી સારી, અને છલાંગોની મર્યાદા વધારવી હોય તો વડીલોનો અનુભવ ખપમાં લેવો જ પડે. વડીલોએ યુવાનોને સાહસ કરતાં રોકવા કરતાં, એમના તે સાહસમાં રહેલું જોખમ અને પોતે ક્યાં સુધી સાથ આપી શકશે કે પડશે, તો ક્યાં સુધી પડખે રહી શકશે, એનો ખ્યાલ આપી એમના ભરોસે છોડી દેવા જોઈએ. વાર્યા ન વળે તે હાર્યા વળે.

ચાલો હવે યુવાનોની ફરિયાદ સાંભળીએ.

સૌ પ્રથમ ફરિયાદ તો વડીલો વેદિયા અને પછાત છે તેઓ ડીસ્કો અને Western music માં રસ લેતા નથી. એમને માઈકલ જેક્સન કોણ છે, કે માર્ટીના કોણ છે તે ખબર નથી એમને એ પણ ખબર નથી કે આ વર્ષે Academy એવોર્ડ કે Grammee એવોર્ડ કોને મળ્યો

આ યુવાનોને કોણ સમજાવે કે સંગીતનો પાયોજ શાસ્ત્રીય સંગીત પર રહેલો છે. પશ્ચિમના લોકો હવે આપણું અનુકરણ કરે છે. આપણી સંસ્કૃતિથી અંજાઈ જાય છે. આપણા યોગ અને નૃત્યથી પ્રભાવીત થયા છે. ડીસ્કો સંગીત અને Fast Life થી કંટાળીને શાંતિની શોધમાં યોગ ધ્યાન અને હિંદુ ધર્મ તરફ વળ્યા છે. આજે નવા યુગમાં બધું ક્ષણિક છે. તમને કેલક્યુલેટર વગર ચાલતું નથી અમને પલાખાં મોઢે છે. તમને કેલક્યુલેટરથી ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ કાઢવામાં વાર લાગે છે અને ક્યારેક ભૂલો પણ થાય છે. અમે મોઢે ગણીએ છીએ. અમને ગાંધીજી અને આપણા વિચારકોના જીવન વૃતાંતો મોઢે છે.

જો કે આમ કહેવાથી વડીલો છટકી તો ન જ જઈ શકે જમાના પ્રમાણે તેમણે પણ છોકરાઓ પાસેથી શીખવું જ જોઈએ. પોતાના વિચારો યુવાનોને સંભળાવવા હોય, કે સમજાવવા હોય, તો તેઓની સાથે કોમ્પ્યુટર કે કેલક્યુલેટર શીખવા પડશે. એમની સંગીતની સમજ કેળવવી પડશે યુવાનોએ પણ આપણા સંસ્કૃતિક વારસાને અને જીવન મુલ્યોને સાચવવા પડશે.

બીજી ફરિયાદ યુવાનોની આપણા જડ રીતરિવાજો પ્રત્યે છે. ઘણાં રીતરિવાજો વર્ષોથી ચાલ્યા આવતાં હોય છે. એનો અર્થ પણ ઘણીવાર ભુલાઈ જાય છે. પણ એ રિવાજોને પાળવાની જીદ રખાય છે. હું એમ નથી કહેતો કે બધા રિવાજો ખોટાં છે. ઘણા રિવોજો ખરા છે અને વૈજ્ઞાનિક રીતે સાબિત થયેલા છે, પણ એમાં સમય પ્રમાણે બાંધછોડ કરવી પડે. એનો અર્થ અને શા માટે નો જવાબ આપવો પડશે. ધર્મનો આશરો લઈને નહીં પણ Logically સમજાવવા પડશે. અને યુવાનોએ પણ રિવોજોનો અનાદર કરવા કરતાં એમાં જરૂરી ફેરફાર સાથે પાળવા પડશે કારણ કે આ બધા રીવોજો એ આપણા પૂર્વજોના અનુભવોનો

નિચોડ છે. ધર્મમાં આસ્થા ન રાખનાર દુનિયાના ધક્કા ખાઈને, સંજોગોથી હારીને, કંટાળી ને પણ ધર્મ પ્રત્યે પાછો ફરે છે નહીં તો પછી ભૌતિક સુખોની પાછળ ભટક્યા કરે છે. ધર્મ એ સમાજનો પાયો છે. તમને ગમે તે ધર્મમાંથી, તમને ગમતાં વિચારો અનુસરો બધા ધર્મો એકબીજાથી અલગ નથી શીખવતાં તમારે જીવવા માટે કોઈક ઉપર તો શ્રદ્ધા રાખવી જ પડશે.

ત્રીજી ફરિયાદમાં યુવાનો હંમેશા વડીલોને પોતાનાથી ઓછા સમજે છે. પપ્પાને તો ધંધો કરતાંજ નથી આવડતું. આટલા વર્ષોથી ધંધો કરે છે, શું ભેગું કર્યું? ધંધામાં અમુક બાંધછોડ તો કરવી પડે બહુ સિદ્ધાંતો ન ચાલે.

આનો જવાબ વડીલો એક જ શબ્દમાં આપી શકે, જા તું નવેસરથી ચાલુ કર, મારા નામનો કે પૈસાનો ઉપયોગ કર્યા વગર કમાઈ તો જો, કે કેટલા વીસે સો થાય છે. અમે ચોરી કર્યા વગર આટલું કમાયા પણ સુખેથી ઉઠીએ છીએ. જે પૈસા ફક્ત ભૌતિક સુખ લાવે, પણ મનની શાંતિ ઝૂંટવાઈ જાય એ પૈસો શું કામનો? તમે ભલે પેલાને પૈસાદાર ગણીને માન આપતા હો, પણ મારી દ્રષ્ટિએ એનું સમાજમાં કોઈ સ્થાન નથી (એ વસ્તુ અલગ છે કે આજે પૈસાને જ લોકો માન આપે છે).

આમ બન્ને પેઢીની ફરિયાદો આપણે સાંભળી હવે નિર્ણય આપણે લેવાનો છે કે કેટલી બાંધછોડ કરવી અને પોતે બીજાના દ્રષ્ટિકોણથી વિચારી કેટલું બદલાવું. પણ નહીં બદલાઈએ તો આ Generation Gap વધતો જ રહેવાનો અને યુવાનોએ પણ યાદ રાખવાનું છે કે તેઓ આવતી કાલે જુની પેઢી થવાના છે અને ત્યાર પછી તેઓ જ નવી પેઢી સામે ફરિયાદ કરશે. તે શું યોગ્ય ગણાશે?

નિખિલ પરીખ

વ્હાલો રે શામળિયો વર

મારો વ્હાલો વર છે શ્રીશામળિયોજી
હું તો પ્રિતે શામળિયા વરને પરણી
જેને હાથ હોય દમમ સાહબી..... હુંતો
ત્રિભુવન તારી, તિન ભુવનનો શ્રીનાથજી
એહી વરની હું તો બની મહારાણીજી..... હુંતો
સોળ સહસ્ત્ર રાણી જેની, એની હું છું દાસી
શામળિયા વરથી હું તો છું સોહાત્રી..... હુંતો
ભવારવીના ફેરે મારો સાંચો રે સંગાથી
ભવભવનો ભેરૂ મારો શામળિયો ગીરીધારી
મારો વ્હાલો વર છે શ્રીશામળિયોજી

□ ઉધા એસ. ધારીઆ

વહુ-દિકરી

આ લેખ વાંચી બંધ બેસતી પાઘડી ન પહેરી લેશો, હસી લેજો બે ઘડી.....

સ્ત્રીના કંઈ રૂપ, દીકરી, બેન, માતા વહુ, સાસુ, નણદ, ભોજાઈ, દેરાણી, જેઠાણી, કાકી, મામી, માસી, ફોઈ, નાની, દાદી વગેરે વગેરે..... આ બધાં બીરૂઢ સ્ત્રીઓને મળી ચૂકે છે. જ્યારે તે યૌવના બને છે. “પરણ્યાં એટલે પ્યારા લાડી ચાલો આપણે ઘરે રે...” બાર મહિનાથી તૈયારીઓ કરતાં રહી, વહુ ક્યારે ઘરે આવે એના સપના જૂએ છે. મનમાં કંઈક ઓરતાં, અને ઉમંગ સાથે આ દિવસ આવે છે ને લગ્ન લેવાય છે. પરણે વરસ બે વરસ થાય એટલે દીકરો યા દીકરીના દર્શન થાય પણ જ્યારે દીકરો આવ્યો હોય એ પચ્ચીસીએ પહોંચે એટલે વહુ લાવવાના કોડ પૂરા થાય છે, અને વહુમાંથી માતા, અને હવે સાસુ બને છે. જેમ કે “સાસ ભી કભી બહુથી.” જ્યારે આવનારી કુંવારી કન્યા પરણે એટલે નવવધુ બને છે. અને એક વાત જરૂર કહીશ, કે સ્ત્રીનું હૈયું કોમળ, દયાળુ, અને મમતા ભર્યું હોય છે; અને આ વાત એટલી જ વિદીત છે. બન્નેના હૃદયમાં, સાસુ અને વહુના હૃદયમાં અરમાનો ભરેલાં જ હોય છે. કોડભરી કન્યાના હૃદયમાં પણ અનેક કોડ રમતાં જ હોય છે. તેને સંસારના અંતરંગ જોયા અનુભવ્યાં નથી હોતાં, અને મનમાં અનેક સપનાની જાળ ગૂંથી કાઢે છે. વળી ઉપર સ્ત્રીના ગુણમાં એક અવગુણ એટલે કે સ્ત્રી જ સ્ત્રીની ઈર્ષા સીધી યા આડકતરી રીતી એ કરતી જોવા મળે છે, અને ગભરૂં બાળકી જે આજે સાસરામાં કંકુપગલાં પાડતી આવી છે, એની કાન ભંભેરણી શરૂ થાય છે. સાસરે મોકલ્યા પછી માઓ

તરફથી ખેંચતાણ ચાલુ થાય છે. બપોરના સમયે સાસરેથી પીએર આવેને છોકરીઓને કામનું ચિંધણુ થઈ જાય છે. “મારું આ મેચિંગ બ્લાઉસ લાવી આપજેને? જરા આટલું બીલ પે કરી આવજેને? ચાલ તું આજે વહેલી આવી છે તો આપણે મામીને ત્યાં બોરીવલી જઈ આવીએ?”

આમ સાસરેથી આવેલી દીકરીને સારો મજાનો ગરમાગરમ નાસ્તો ખવડાવીએ, વાત વાતમાં શીખામણ દઈએ કે બેન, તું બે ઘરની દીવડી બનજે. તારા પપ્પાનું નામ ઉજાળજે. પણ આથી કંઈક ઉલટી જ વાત બને છે. પોતે પણ દેરીયા જેઠીયાની ઈર્ષાને એવી વજુદ વિનાની વાતો કરે કે દીકરીઓ પણ કંઈક આવું જ વિચારતી થઈ જાય છે. હું શું કામ એકલી.....? બન્નેનો સરખો જ હક્ક હોય છે. પહેલાં તો જેઠ એટલે તેની પણ માન મર્યાદા રહેતી, આમાન્યા રહેતી, અને આજે તો એ મોટો શેનો? બધાં જ સરખાં?

અને જ્યારે પિયેરીયાની ખેંચતાણ વધે કે સાસુને ગમતુ જ ન આવે, સપના મનમાં ખોટ આવે છે, માને હા, કેટલોક બેન બહુ વહુ છે. આપણી વ્યક્તિ જે આપણા ઘરની લક્ષ્મી છે એની ઉપર બીજા જવો પણ ખર દોરાવે કે વકાલ વરસાવે તો તે વ્યક્તિ એ ઘર વચ્ચે વેંચાતી જાય છે. મનુ મને ડામા ડોળ થાય છે. માને સાસુ વચ્ચે તોલાતી રહે છે. જેમ એક રમકડું બાળક રમતું હોય તે જો બીજા સાથે શેર થાય એ બાળકને ગમતું જ નથી હોતું એવું જ વહુના પ્રેમમાં કોઈ ભાગી થાય એ સાસુને ગમતું નથી આવતું. હા, જરૂરીયાત હોય, માંદે સાજે તમે એક નહી દીકરીને બે કામ સોંપો એની ના નહી. પરંતુ દીકરીઓ બાવિસ, ત્રેવિસ વર્ષે પરણી હોય અને મા, મા કરતી રહે એ ખોટું છે. માને ભૂલવાની નથી હોતી પણ સાસુમાં માની મૂરતનું નિરૂપણ કરવું જ જોઈએ. જૂના જમાનામાં નાની ઉંમરે દીકરીઓ પરણતી એટલે અને

વળી ગામમાં બીજે જવાનું પણ ક્યાં હતુ, ન નાટક, ન રેડિયો, કારણ વીજળી જ ન હતી, અને તેથી તેઓ માને ત્યાં જઈને બેસતીને, સાસુઓ મંદિર દેવ દર્શન જતી, વળી સાંજની રસોઈમાં રોટલા, ભાખરી, દૂધ, શાક કે અથાણુ. આમ તે જમાનાને તે અનુરૂપ હતુ પિયરે જવાનું, પણ આગળ કહ્યું તેમ “વીસે વહાણ” પછી રોજ પિયરની ખેંચતાણ સારી નહી. આઠ દિવસે એકાદવાર મમ્મીના ઘરે જ જવું જોઈએ. ઘણાંની દલીલ એવી કે બિચારી નાની છે ત્યાં સુધી જશે પછી તે ઘરની જંજાળ બાળકોની વગળશે પછી ક્યાં જવાની છે? વળી ઘણે ઠેકાણે એવું પણ હોય છે કે વહુ પિયર જાય એટલે સાસુઓ એની રીતે મોકળાશ અનુભવે છે. આમા સમજ એટલી જ લેવાની કે દરેક જણને જેમ કરવું હોય એમ કરે એ સાચું છે પણ પછી વહુઓને ઘરમાં જીવ લાગતો જ નથી, પિયર જાય બહેનપણીઓ મળે, ફોન પર બેસે અને કામથી છૂટકારો મળે, આદતથી મજબૂર તેને પછી ઘરમાં ઓછું ગોઠે છે, અને કામથી દૂર ભાગે છે, અને વળી સાસરામાં બેસે તો લાંબી સોડ કરીને સૂઈ જતી હોય છે. અને હા તેમના બાળકો હોય તો, દાદી જે હોલમાં સૂતા હોય તેમને તંગ કરતા રહે છે. “બા પાણી આપો, બા આ છોલી આપો, કોઈ ટેલીફોન આવે, વળી કોઈ ડોરબેલ વાગે, તો બાળકો નાસ્તો માંગે, આમ વહુઓ પોતાના બેડરૂમમાં પડદો કરી બારણુ આડું કરી સૂઈ જાય અને સાસુઓ પીલાતી રહે છે. ઘણી ઘણી સાસુઓ વહુઓથી ડરતી રહે છે. કેમ કે બહાર કંઈ વાત કરશે તો? અને વળી ઘણે આનાથી ઉલટું પણ હોય છે. વહુઓને પારકી ગણે છે. પોતાની દીકરીઓની સાથે કાનાફૂસી થતી રહે છે. ઠીક છે આ સંસાર છે, કંઈ વાતે સાસુ, મા, કેવહુ જવાબદાર હોય છે. પણ સંસાર આગળ જતાં અસાર ન થાય એની તકેદારી રાખવી જરૂરી છે અને ખરેખર અત્યારે ઘણા ઘરોમાં આ સમસ્યા બની ગઈ હોય છે. ઘણે તો છૂટાછેડા, ડીવોર્સ.

જો વહુઓ આઠ દિવસે એકાદ બે વાર પિયર જાય અને વચ્ચેના સમયમાં તમે તમારા ઘરને ઘર સમજી, પોતાનું ઘર સમજી, સજાવો, સંવારો, નિત નવું બનાવી ખવડાવો, સાસુ સાથે કહે ત્યારે બહાર જાવ. સાસુને જેટલી રીતેએ બને એટલી રીતીએ હેલ્પફુલ થાવ. રાતના જ્યારે પોતાના વરજી, પિયુજી આવે ત્યારે સજી સંવરી ફરવા જાવ અથવા આનંદીત થઈ અલકમલકની ગપ્પા ગોષ્ટિ કરો આમાં કોઈ ફરિયાદને અવકાશ જ ન જોઈએ. સાસુ કે સસરા બહારથી આવે જે વરજી, તેમને હાથમાં પાણીનો ગ્લાસ આપો, હાથમાંથી બેગ, થેલી લઈ લો, સાસુના હર કામમાં, યા વરના, યા સસરા, દિયેર, જેઠના હર કામમાં મદદગાર થવાની ભાવના કેળવો. યંગ છો તો કંટાળાને નેવે મૂકીને આગળ વધો, કદાચિત ભણતરનો પણ બે પેઢી વચ્ચે ફરક પડે, પણ તમારા ભણતરને સંસ્કારને દીપાવતી દીવડી બનો. બધાં જ ખુશ, સૌના મન જીતી લેશો એટલી તમારી લાઈફ સરળ બનશે. હા થોડી સહનશક્તિ કેળવવી જરૂરી જ છે. માતા પિતાની જગાએ તમારી સાસુ સસરાની છબી નિહાળી કામ કરશો, એજ સુખી કુટુંબની ચાવી છે. મોટી ઉંમરના સાસુ સસરાની સેવા જે રીતે થઈ શકે તે રીતે દઢ-મનોબળ કેળવીને કરો. તેમની દવાઓ કાઢી આપો, તેમને જોઈતી ચીજ વસ્તુ યા પાણી બેઠા બેઠા આપો, સેવાની સામગ્રીમાં મદદ કરો, પિયરને થોડું ભૂલી ઘરને સ્વર્ગ બનાવો.

હવે આ વાતની સામે દલીલ એવી થાય છે કે અમે કાંઈ દીકરીને વેચી નથી દીધી? એનું મન હળવું થાય? ગમે તેમ સાસરું છે? દિલની વાતો તો માને જ કહેને? રોજ ફોન પર મળતી દીકરીઓને દર એકાંતરે પિયર ન બોલાવો કે ન રહેવા બોલાવો, દર મહીને? સાસરે તો લીલા લહેર જ હોય કે ન પણ હોય, એ જ આપણું મંગલ ભવન, મંગલમય જીવન છે એવું મનમાં ઠસાવી દેવું જ જોઈએ. જો જે ઘરમાં સાસુને મા ન

ગણતા જ્યારે પિયરને ધારું ગણે છે એ જ ઘરમાં સાસુ વહુના ઝઘડાને સ્થાન મળે છે. જુદા રહેતાં થાય છે. અને બીજી એક વાત વહુઓ વરોને પોતાની બાજુ દૂમ હિલાવતાં કરી મૂકે છે, કે વરો એટલે કે છોકરાંઓ પણ ઘાઘરીના સગાંમાં અને બૈરીનાં આંખના ડોળામાં માબાપને ભૂલી જાય છે. બૈરી મારી પરમેશ્વર થઈ જાય છે, અને એટલે જ સાસુ વહુની ખેંચતાણ ભરી જીંદગી થઈ જાય છે. ક્યારેક તો માબાપને ભૂલી સાસુ સસરાની કદમબોસી કરતાં થઈ જાય છે પેટના દીકરાઓ જ્યારે આવા નિર્દય બને ત્યારે માતાપિતાની આંતરડી કકળે છે. અને મુંગી હોય તમારા જીવનને વિશારી બનાવે એ હકીકત છે. માતા પિતાનો સ્વભાવ કદાચિત લડાકુ હોય તો પણ દીકરાઓએ શાંત પણે બંને આંખે માતાપિતા અને બૈરીને જોતાં શીખવું જોઈએ. વહુએ દૂધમાં સાકર ભળે તેવી જ રીતે તમે સાસરામાં ભળી પોતાનું સ્વગૃહ ગણી, તેની દિવાલો, પડોશીઓ સર્વને તમારા જીવનમાં સ્થાપિત કરો. દૂધમાં સાકર ભળે પછી કોઈની તાકાત નથી કે સાકર દૂધ જૂદા કરી શકે. હર કોઈ મોટા કામ કે સફાઈ કામ કે નાસ્તાનું હોય કે શોપિંગનું હોય, કે ઘરનાં ભાજીપાલા લાવવાનું કામ, સર્વે કામ નાનું ન ગણતાં કામ કામ જ છે, અપનાવીને મદદગાર થાવ. ગામ હોય ત્યાં ઢેડવાડો હોય જ. લોકો ગમે તેમ બોલશે, ચડાવશે માટે ઘર તમારું જ છે. કામથી સાસુઓ પણ હર હંમેશ ખુશ રહેશે. સાસુઓ પણ તમારા આ પ્રેમથી એટલાં પ્રભાવિત થશે કે તમે જે કહો તેમાં હાં મિલાવશે.

સાસુ, વહુ, મા આ ત્રણના ત્રિકોણ જેમ લાલ ત્રિકોણ ડેજરસ છે તેમ આ પણ ભયજનક જ છે. માને ત્યાં વીસ વર્ષ વિતાવ્યાં છે હવે અહીંયા એવા પ્રેમ સહ વીસ વર્ષ વિતાવીએ તો દુનિયા જાણે કે દીકરી બે ઘરની દીવડી બની પ્રકાશ ફેલાવી માબાપના નામને ઊજાળી રહી છે.

હવે સાસુઓએ પણ સમજવા જેવી એક વાત કે વહુની વાતમાં રસ લે, વહુ તેની નાનપણની, બહેનપણીની, સ્કુલની કે પછી તેના માતાપિતાની વાતો રસભરી રીતે કહે તો તેમાં તમે પણ રસ લો. વહુનું મન વાંચી લેતાં શીખો. તેના પીયેરીયાને માન આપો, તેના પિયેરીઆને જમવા બોલાવો, તે તેને બહુ જ ગમતું આવશે. પિયરે અને પિયેરની વાટ ભૂલી તમારા ઘરમાં તે આવી છે તો તેને માની મમતા આપો. લોકોની માન્યતા છે કે સાસુ કદી મા ના બની શકે આ કથનને જૂઠલાવી દો. તેની કોઈ ભૂલ હોય તો તે જ્યારે શાંતિથી બેઠી હોય ત્યારે પ્રેમથી સમજાવી દો કે તારી અહીંયા ભૂલ થાય છે. આ ખોટું થાય છે, વગેરે વગેરે.

આજકાલ તો છૂટા છેડા, ડીવોર્સ શબ્દ બહુ જ સસ્તાં તોળાય છે. પરંતુ બંધના પાણી છલકાય એ પહેલાં પાળ બાંધો, ઘરને જ્યાંથી ભડકો દેખાય ત્યાં જ ઠારી દો. દરેકના મન માનસને વાંચી ઘરના મોભી બની શાંતપણે, કલ્યાણકારી રીતી એ મમતાને તોળીને ઘરને સ્વર્ગ બનાવી લો, ફરી એકવાર કહીશ કે આ લેખ જનરલ જ લખ્યો છે, કોઈ બંધ બેસતી પાઘડી ન પહેરશો હા, એકવાત જરૂરથી કહીશ કે આમાંની કોઈ વાત તમારા ઘરને ચિંગારી બની બાળતી હોય કે દીકરીનું ઘર બાળતી હોય તો તમારી દિશા બદલી કાઢજો. દીકરી અને મા, સાસુ અને વહુ એક જ મુખવટો છે. પહેલાં મા દિકરીનો હતો, હવે બદલાઈને સાસુવહુનો એક મુખવટો બની ગયો છે. સાસુ માનો મુખવટો પહેરે, વહુ-દિકરીનો મુખવટે પહેરે આમ અદલ બદલ તો થાય છે. પર ઘરની દીકરી એના સ્વજનોને છોડી આપણા ઘરમાં સમાય, દૂધ સાકર એક થાય એવી રીતે મમતામયી માનું નિરૂપણ સાસુમાં થાય અને એજ દીકરીમાં વહુનું “સાસભી કભી બહુ થી.” મા બાપની કરેલી સેવા ક્યારેય અફળ નથી જતી. આજમાયશ કરી જોજો.

□ ઉષા એસ. ધારીયા

આપણા સામાજિક રીત રીવાજો

આપણા વડીલો વર્ષો પહેલાં ગામમાં જ રહેતા હતા, ગામ અને આજુબાજુ વાડાસિનોર તાલુકાનાં ગામડાંના લોકો સાથે વ્યાપારી લેવડ દેવડ થતી. આ સિવાય ગામ બહાર જવલ્લેજ નીકળવાનું બનતું. ત્યારે તે સમયે લગભગ બધાજ જ્ઞાતિજનો એકમેકની નજદીક, આજુબાજુમાં વસતા તેથી સામાજિક અનેક પ્રસંગે હાજરી પુરાવી પ્રસંગોચિત લાગણીઓ વ્યક્ત કરી વ્યવહાર સાચવતા, સમાજના કેટલાક રિવાજોમાંથી મૃત્યુબાદની ક્રીયાપાણી, વિધિની પડેલી/ પાડેલી પ્રથાઓનો હું ઉલ્લેખ કરીશ. જેનો જન્મ થયો તેનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે. માત્ર સમયનો સવાલ છે. જ્યારે કોઈ કુટુંબમાં સ્વજનનું મૃત્યુ થતું ત્યારે સ્મશાન યાત્રામાં જતા તે પછી આઠ દિવસ સુધીના બેસણામાં જતા. નવમાંનું ઉઠમણું થતું તેમાં જતા. પછી દશ થી તેરમાં સુધીની ઉત્તરક્રિયા-વિધિ થતી તેમાં પણ અચુક હાજરી પૂરાવતા. આ બધું જ કરતા કારણ આપણે એકમેકની આજુબાજુમાં રહેતા. સમયપણા ઈતર પ્રવૃત્તિઓના અભાવે ફાજલ રહેતો. તેથી જ આમ કરવું સરળ અને અનુકૂળ હતું પરંતુ આજે સમય સંજોગો બદલાઈ ગયા છે. જ્યારે માટોભાગના સગાંસંબંધીઓ વી.પી. રોડ, ગીરગામ, સેન્ડહર્સ્ટ રોડની આસપાસમાં જ રહેતા ત્યારે પણ અગાઉ લખ્યા મુજબ મૃત્યુબાદની ક્રીયાપાણી-સરવાણી-બેસણું-ઉઠમણું વિગેરે વિધિમાં અનુકૂળતા મુજબ હાજરી પૂરાવતા. સમયના વહેવા સાથે આપણા લોકો દૂર દૂર કોલાબાથી વિરાર-થાણા સુધી રહેવા જવા લાગ્યા. વેપાર રોજગારમાં જોડાયા, સાથે સાથે ઈતર સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ આદરી. આમ બધા જ શહેરીજીવનમાં બહુ જ ઉદ્યમી થઈ ગયા. રહેવાનું દૂર દૂર અને સમયની સાઠમારીને કારણે આપણે થાકીને મૃત્યુબાદની ક્રીયાપાણીની પ્રથામાં આપોઆપ

સુધારા લાવવા મંડાયા નવમાને બદલે પાંચમાંનું ઉઠમણું, સમાજના મોટા પ્રમાણમાં સગાંસંબંધીઓને સાંકળતી બારમા-તેરમાની લૌકિક પ્રથા વિગેરે વિધિઓ થતી રહે છે. અને મોટોભાગના સમાજના લોકોને હાજરી પુરાવવી પડે છે. મને લાગે છે કે મૃત્યુ એ દરેક કુટુંબનો અંગત દુઃખ પ્રસંગ સમજી સમાજના લોકોને સાંકળ્યા વગર પોતાના સંતોષ માટે કરે તેમાં મારે કંઈ કહેવાનું રહેતું નથી. કારણ કે આ વિધિઓ સમાજના મોટોભાગના સગાં-સંબંધીઓને સાંકળશે નહિ. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે બદલાએલા સંજોગો અને પરિવર્તન પામેલી જીવનશૈલી નાકારણે આ બધી વિધિઓમાં હાજર રહેવાનું પ્રતિકૂળ લાગવા માંડ્યું છે. એટલે મૃત્યુબાદની આ વિધિઓને-પ્રથાઓને આપણે બદલવી જ પડશે કુટુંબીજનો પ્રત્યે માત્ર મરણના દિવસે જઈ લાગણી પ્રદર્શન કરીએ તે બરાબર છે. બેસણામાં આપણે જઈએ છીએ ત્યારે મોટા ભાગના લોકો વાતો જ કરતા હોય છે તો કેવળ પ્રથાને કારણે દેખાડ કરવા બેસણા-ઉઠમણા વિગેરે વિધિઓમાં જતા રહીએ તેનો કંઈ અર્થ ખરો? આપણે આ વિષે શાંત ચિત્તે વિચારીએ. મૃત્યુના દિવસે જ હાજર થઈ જે કુટુંબ છે જેને દુઃખનું આવી પડ્યું હોય તેઓ પ્રત્યે લાગણી વ્યક્ત કરી તેમનું દુઃખ હળવું કરી શકાય. કહ્યું છે ને કે દુઃખનું ઓસડ દહાડા તેમ બીજા દિવસથી દુઃખ હળવું થતાં અંગત કુટુંબીજનોની હાજરીથી જ તે ભૂલાતું જશે. આ રીતની પ્રથાઓથી તે કુટુંબના દુઃખમાં કંઈજ ફરક પડવાનો નથી. માટે આવી પ્રથાઓ સમાજના મોટોભાગના લોકોએ પાળવા-પોષવાની આવશ્યકતા જણાતી નથી. મૃત્યુબાદના બેસણા-ઉઠમણા તથા બારમા તેરમાની પ્રથા બદલાએલા સંજોગો પ્રમાણે બંધ કરવી જોઈએ. આ ક્રીયાઓથી મરનારને કંઈજ ફરક પડતો નથી. હા! પાછળ રહી ગયેલા કુટુંબીજનો પોતાની ઈચ્છાઓ પુરી કર્યાનો સંતોષ લઈ શકશે કે અમે આમ કર્યું. બાકી એમ માનતા હોઈએ કે મરનારના આત્માને શાંતિ મળે

એ માટે કર્યું તે બરાબર નથી લાગતું મરનારના આત્માને શાંતિ તો તેના કર્મોના આધારે જ મળી જતી હોય છે આવી પ્રથાઓ પાળવાથી શાંતિ આપી શકાતી નથી. આ બધું આપણે આપણા પોતાના સંતોષમાટે કરીએ છીએ, મરનારનો જીવનદીપ બુઝાઈ ગયા પછી પાછળ કશું જોવાનું રહેતું નથી. માટે ફરી ફરી લખું છું કે સમાજને સાંકળતું બેસણું ઉઠમણું (ઉઠમણામાં દૂર સુદીરથી બે-ત્રણ કલાક બગાડી પાંચથી દશ મિનિટ મોઢુ બતાવવા-દેખાવ કરવા આવવું પડે છે) બારમા-તેરમાની વિધિ બંધ કરવી જોઈએ. આ વિધિઓ સામાજિક રીત-રીવાજ બની રહી છે એટલે લોકોને તેની પાછળ ખેચાઈને મને-કમને જવું પડે છે. આ મારા વ્યક્તિગત વિચારો છે. બાકી કોઈ કુટુંબ અંગત રીતે પોતાના કુટુંબ પુરતીજ આવી ક્રિયાઓ કરવી જ હો. તો તેમ કરીને તે ઓ પોતે સંતોષ મેળવે તેમાં

સામાજિક રીતે કંઈ કહેવાનું હોય નહીં. તે પોતાનો અંગત પ્રસંગ બનાવી પોતાની રીતે કંઈપણ કરે જેમાં સમાજને ખેંચવાનું હોય નહીં.

આગાઉ જ્યોતિ-પુંજના અંકમા 'પ્રસાદ'ના ઉપનામથી બેસણા ઉઠપણા માટે વિચારો વ્યક્ત થયા હતા તેથી મને વિચાર આવ્યો કે ચાલ હું પણ મારા સ્પષ્ટ-મક્કમ વિચારો આ પત્ર દ્વારા જ્યોતિપુંજના વાચકો સમક્ષ મૂકું આ મારા વ્યક્તિગત વિચારો છે. સમાજને કોઈ સલાહ આપવાનો ઈરાદો નથી. વિચારો ગમે તો અપનાવવા નહીં તો ધ્યાનમાં ન લેવા. મનમાંથી કાઢી નાખવા પણ અંતમાં ફરી એકવાર મક્કમપણે કહીશ કે બદલાએલા સંજોગો અને પરિવર્તન પામેલી જીવન શૈલી જોતાં આમ કર્યા વિના આપણે રહી શકીશું નહીં. છેવટે થાકીને પણ ફેરફાર કરી નાખીશું.

✍ રસિક પરીખ

બબલીને અમેરીકા જવુ છે

(ગતાંકથી ચાલુ)

થોડા દિવસ પસાર કર્યા બાદ બબલીનું મગજ ફરીથી ચસક્યુ. આજે બબલો ઘરે આવે ત્યારે તેની વાત છે. એ શું મને મૂરખ બનાવે છે. હું વિચાર કરીશ એમ કરીને કેટલાંક દિવસ પસાર થઈ ગયા પરંતુ તે અમેરિકા જવાનું કંઈ નામ લેતો નથી. મગજમાં આમ વિચારો ભરાતા હતા. હું તને આજે બતાવવા માગુ છું કે તુ મને ભુલાવવા માગતો હોય તો એ હું ભુલીશ નહીં. આમ મગજમાં જુદા-જુદા વિચાર કરી મન મક્કમ કરી આજે બબલો આવે ત્યારે ચોક્કસ કહી નાખું.

બબલો સાંજે ઓફીસથી તેના રોજના નિયમ મુજબ ઘરે આવ્યો ત્યારે બબલીનો ચહેરો ગંભીર હતો.

બબલાએ પુછ્યું આજે કેમ કંઈ થયુ છે? તુ આજે ગંભીર છે.

બબલીએ કહ્યું શું તમે મને મુરખ સમજો છો કે પછી મારી કોઈ ગણના નથી તમે તમારા મગજમાં શુ સમજો છો?

બબલાએ કહ્યુ કંઈ સમજાય તેવી વાત કર

બબલીએ કહ્યું કેટલાક દિવસ પહેલાં અમેરીકા જવાની વાત થઈ હતી અને તમે કહ્યું વિચાર કરીશ. મે આટલા દિવસ તમારા વિચારની રાહ જોઈ હું શાંત બેઠી એટલે તમે એમ સમજ્યા કે હું ભુલી ગઈ હોય તો એ તમારી ભુલ છે. હા, હવે બોલો શુ વિચાર કર્યો?

બબલાએ કહ્યું. હજુ હું ઘરમાં હમણાં આવ્યો છું. જરા શાંતીથી બેસવા દે, રહા પીવા આપ પાણી આપ પછી આપણે વાત કરીશું બબલાએ ચા-પાણી પીને વાત કરવાનું કહ્યું એટલે બબલી જરા ઠંડી પડી.

બબલાએ કહ્યું મે તને કહ્યુ હતુ કે તારી

બહેનપણીઓને પુછી જો જે કે ત્યાં સ્થાઈ કેવી રીતે થવાય તો તે પૂછ્યું?

બબલીએ કહ્યું, મે મારી બહેનપણીઓને ફોન પર વાત કરી પુછ્યું તેઓ કહે છે કે ફરવાના વિઝા પર આવવાનું અને વસવાટ શરૂ કરવાનો, પડશે એવા દેવાશે એમ વિચારવાનું.

બબલાએ કહ્યું હું આ રીતે ગેરકાયદેશર જવામાં માનતો નથી. ત્યાં જઈને પકડાઈ જઈએ તો શું થાય.

બબલીએ કહ્યું તમે જ્યારે કાંઈ વાત નીકળે એટલે પહેલાં નેગેટીવ ભણો છો, ક્યારેક પોઝીટીવ વિચારો.

બબલાએ કહ્યું, જીંદગીમાં દરેક વખતે સારુ અને ખરાબ બન્ને પરીણામ વિષે હંમેશા વિચારવું જોઈએ. જો એમ ન વિચારીએ તો જીંદગીમાં બીજા અનેક નવા પ્રશ્નો ઉભા થાય.

બબલીએ કહ્યું વીઝીટર વિઝા પર જઈએ અને ત્યાં સ્થાઈ થઈએ તેમાં તમને વાંધો શું છે? મારી બાની બાજુમાં રહેતા કાકાના પુત્ર વિઝીટર વિઝા પર બાર મહીનાથી ત્યાં ગયા છે ત્યાં તેમને કોઈ વાંધો આવ્યો

નથી તો આપણને વાંધો આવશે. તમે તો બિચારો છો ક્યારે હિંમત કરો હિંમત કરીશુ તો આગળ આવીશું.

બબલાએ કહ્યું, તે ઘરજ સંભાળ્યું છે બહારની દુનિયાના બનાવો અંગે વિચાર્યુંજ નથી. ગેરકાયદેશીર

ત્યાં જાવ એટલે ત્યાં કાયદેશર નોકરી મળે નહિ ગેર કાયદેશર નોકરી કરવી પડે. આ કામ આપણા દેશના લોક જ આપી શકે. હાલમાં ત્યા ચાલીસ કલાકની નોકરી જે લોકો કાયદેશર રહે છે તેમને કરવી પડે અને તે પણ અઠવાડિયાના પાંચ દિવસ મર્યાદિત હોય છે અને આવી નોકરી કરવાવાળાઓને ત્યાના નિયમ મુજબ પગાર મળતો હોય છે ત્યાં પગાર મીનીમમ કલાક પર હોય છે જ્યારે ગેરકાયદેસર નોકરી કરવાવાળા અઠવાડીયાના સાત દિવસ કામ કરે છે અને તે પણ રોજના દસથી બાર કલાક કામ કરે છે કારણ કે તેઓનું ધ્યેય પૈસા કમાવવાનું હોય છે. ગેરકાયદેશર કામ

કરવાવાળા નાની દુકાનમાં, ખાવા પીવાની હોટલમાં અથવા મોટેલમાં કામ કરતા હોય છે. અહીં જે કામ આપણા નોકરો કરતા હોય છે તેવું કામ ત્યાં આવી ગયેલા માણસોને કરવું પડે છે.

હોટલનું કામ એટલે ઓર્ડર પ્રમાણે નાસ્તો ચહા વગેરે આપવું તેમ ડીશો ખાધા પછી ઉઠાવવી જેવું કામ કરવું પડે છે. મોટલ એટલે ફક્ત રહેવાની જગ્યા કહેવાય. જે લોકો આવા કાર્ય કરવા સંપૂર્ણ તૈયારી સાથે જાય તેઓજ આવા કાર્ય કરી શકે.

બબલીએ કહ્યું ઘણા લોકો ગેરકાયદેશર જાય છે તેઓ આવું કામ કરતા હશે ?

બબલાએ કહ્યું હા, આવું જ કામ કરવું પડે, ત્યાં જવા માટે કાયદેસર જવું તે યાગ્ય રસ્તો છે. ઘણા લોકો ટુરીસ્ટ વીસા લઈ ત્યાં કાયમી વસવાટ કરે છે અને કાયદેશીર થવાના રસ્તા વિચારે છે. જેવા કે ટુરીસ્ટ વીસા પર ગયેલા કુંવારા છોકરા-છોકરી ત્યાં કાયમી રહેતા હોય તેની સાથે લગ્ન કરી કાયમી થઈ જાય છે. તારી બાની બાજુવાળાના પુત્ર અને તેની પત્ની ટુરીસ્ટ વીસા પર ગયા અને ત્યાં રહી ગયા તે કાયદેશર ક્યારે અને કેવી રીતે થશે એ તો તેઓજ જાણે ?

બબલાએ આગળ જણાવ્યું કે આપણા દેશમા ગેરકાયદેસર માણસો મોકલવાનો ધંધો ચાલે છે. આ ધંધો કરવાવાળા આઠ થી દસ લાખ રૂપિયા લે છે એમાં અહીં પચીસ ટકા આપવાના હોય છે અને બાકીની રકમ ત્યાં પહોંચ્યા પછી બે વર્ષમાં પુરી કરવાની હોય છે. આવા જવાવાળાઓ કેટલાક તકલીફ ભોગવી ત્રણ-ચાર મહીને ત્યાં પહોંચે છે. આ ધંધો કરવાવાળાની એવી શરત હોય છે કે તમને અમેરીકાની અમુક બોર્ડર પર ઉતારશે ત્યાંથી તમારે તમારી સગવડ કરવાની હોય છે. એ માટે દરેક જનારને તેઓ પચીસ ડૉલર રોકડા આપે છે જેથી તેઓને જ્યાં ઉતારે ત્યાંથી તમારે તમારી સગવડ કરવાની હોય છે.

હાલમાં હવે ત્યાં લોકો કાર્યક્રમ આપવા જાય છે તેઓનું એક ગ્રુપ હોય છે. આ ગ્રુપ બનાવવામાં તેમના ગ્રુપમાં બે-ચાર જણને આઠ-દસ લાખ રૂપિયા લઈને લઈ જાય છે. ત્યાં ગયા પછી તેઓ ગ્રુપમાંથી છૂટા પડી પોતાના સગાવાળા તથા ઓળખીતાને ત્યાં પહોંચી જાય છે પછી તેઓ ગેરકાયદેસર રીતે કામ કરી તેમનું કાર્ય શરૂ કરે છે. આજે લોકોને અમેરીકા જવાનો બહુજ મોહ થયો છે અને યેનકેન પ્રકારે કેમ જવું એમ વિચારે છે.

જેમના ભાઈ-બહેન ત્યાં રહેતા હોય અને તેમને અહીં રહેતા તેમના ભાંડુ માટે ગ્રીન કાર્ડ એટલે કાયમી વસવાટ માટે અરજી કરી હોય તો તેવા કેસમાં બારથી વધારે વર્ષો વતી જાય છે માટે તે રીતે જવાનું ઘણું મુશ્કેલ બની ગયું છે. કારણ કે જ્યારે તમારી અરજી પાસ થાય ત્યારે તમારા બાળકો એકવીસ વર્ષથી નાના હોય તો તમે સાથે લઈ જઈ શકો છો. જ્યારે તમારા ભાંડુઓએ અરજી કરી હોય ત્યારે તેમને એમ કે ભાઈ-બહેન કે તેમના બાળકો સાથે આવશે અને અહીં સુખેથી રહી શકશે. પરંતુ આવા લાંબા વખત પછી છોકરાઓ મોટા થઈ જાય છે અને છોકરાઓ પરણી પણ જાય છે આવા કેસમાં જેના માટે અરજી કરી હોય તે રહી જાય છે જ્યારે ભાઈ-બહેન જેના માટે અરજી કરી હોય તેઓને એકલા જવું પડે છે.

બબલાએ આખરે કહ્યું આપણે કાયમી જવા માટે વિચાર માંડીવાળ પણ આપણે અમેરીકા જોવા જવું. ત્યાં જોયા પછી આપણે આગળ વિચાર કરશું. આ આપણે અહીં તર્કવિતર્ક કરવાથી કંઈ થવાનું નથી. માટે જો તુ સંમત થતી હોય તો આપણે ફરવા જવાનો પહેલો વિચાર કરીએ. ત્યાં ગયા પછી ત્યાંની છુંદગી તુ જો અને તને કેમ લાગે છે ? પછી આપણે કોઈ નિર્ણય પર આવીશું. રાત ઘણી થઈ ગઈ છે અને મને સખત ભુખ લાગી છે તો ખાવાની તૈયારી કર.

□ જયંતિલાલ કડકીઆ

SHREE BALASINOR NAVYUVAK SANGH
JANSATHI TROPHY CRICKET TEAM FOR THE YEAR 2003-04

GROUP 'A'

NAME OF THE GROUP

Praful Natverlal Dharia

TEAM - A1

No.	Name of The Player	
1.	Nihar A. Kadakia	(Cap.)
2.	Rupesh K. Modi	(V. Cap.)
3.	Ripal B. Parikh	(W.K)
4.	Sandip K. Dharia	
5.	Amish U. Desai	
6.	Yomesh N. Shah	
7.	Sanket N. Modi	
8.	Nilesh C. Kadakia	
9.	Gopal R. Sheth	
10.	Tushar S. Parikh	
11.	Nitin R. Gandhi	
12.	Ripal H. Desai	
13.	Arpit Dharia	
14.	Deval A. Mehta	

TEAM - A2

No.	Name of Player	
1.	Dipen K Modi	(Cap.)
2.	Vaishalya N. Gandhi	(Wk.V.Cap)
3.	Mitul B Parikh	
4.	Sramik J. Shah	
5.	Bhavik A Parikh	
6.	Hitesh N. Shah	
7.	Rakesh N. Dharia	
8.	Shailesh O Parikh	
9.	Nitin J Parikh	
10.	Asish V. Shah	
11.	Nevil Kapadia	
12.	Gaurang Kacheria	
13.	Yatin Desai	
14.	Jigar S. Shah	

TEAM - A3

No.	Name of Player	
1.	Kinjal P. Parikh	(Cap, Wk)
2.	Rikit N. Modi	(V.Cap)
3.	Dharav R. Parikh	
4.	Suketu N. Parikh	
5.	Nimish B. Parikh	
6.	Rupin P. kadakia	
7.	Tushar N. Dharia	
8.	Anish Doshi	
9.	Kunal T. Dharia	
10.	Ashok J. Dharia	
11.	Nilesh G. Parikh	
12.	Jimit D. Desai	
13.	Bharat Kadakia	
14.	Rushil M Kadakia	

TEAM - A4

No.	Name of Player	
1.	Anand B Shroff	(Cap.)
2.	Sumil M. Kadakia	(V.Cap)
3.	Paresh R. Parikh	(WK)
4.	Sanjeev K. Dharia	
5.	Raj D. Sheth	
6.	Chirag V. Modi	
7.	Nishith S Parikh	
8.	Archies J. Modi	
9.	Chetan J Kadakia	
10.	Sachin P Parikh	
11.	Jayesh R shah	
12.	Nilpesh V. Modi	
13.	Rohan J. Desai	
14.	Rahil Kadakia	

GROUP - B

Nitin R. Gandhi Group

Team - B1

No. Name of the Player

1. Ravish M. Desai (Cap.)
2. Ritesh B. Kadakia (V. Cap.)
3. Praful N. Dharia (Wk.)
4. Nirav J. Desai
5. Nitin P. Gandhi
6. Ketan J. Kadakia
7. Chirag N. Desai
8. Devang V. Parikh
9. Niketu J. Shah
10. Rahil K. Modi
11. Utsav P. Modi
12. Jatin N. Desai
13. Anik N. Desai
14. Arpit Sheth

Team - B2

No. Name of the Players

1. Apurva D. Dharia (Cap.)
2. Ruchit H. Doshi (V. Cap.)
3. Chirag C. Parikh (Wk.)
4. Niren K. Dharia
5. Samir C Desai
6. amit J. Kadakia
7. Alkesh M. Kadakia
8. Prakash S. Parikh
9. Bandish Shah
10. Sahil R. Kadakia
11. Dhirubhai R. Sheth
12. Sandeep N. Parikh
13. Chirag K. Kapadia
14. Jimit S. Parikh

Team - B3

No. Name of the Players

1. Shiten D. Kadakia (Cap.)
2. Chirag D. Dharia (Wk. Cap.)
3. Samir R. Desai
4. Jigar K. Parikh
5. Nirav D. Kadakia
6. Saurin N. Parikh
7. Rajul M. Parikh
8. Nishant N. Gandhi
9. Piyush C. Parikh
10. Karan R. Parikh
11. Sunil N. Kacheria
12. Saishav V. Shah
13. Darshan H. Parikh
14. Vasantbhai D. Shah

Team - B4

No. Name of the Players

1. Ankit Parikh (Cap.)
2. Sahil N. Desai (V. Cap.)
3. Chirag J. Desai
4. Sanjay K. Modi
5. Kamil P. Sheth
6. Rahul T. Parikh
7. Samir J. Dharia
8. Mitesh N. Dharia
9. Pankaj O. Kadakia
10. Miten Parikh
11. Sachit S. Parikh
12. Praful P. Dharia
13. Jasmin B. Sheth
14. Anish N. Shah

શ્રી બા.ન. સંઘ સંચાલિત

શ્રીમતી શાંતાબેન કાંતિલાલ દોશી પુસ્કૃત મહિલા વિભાગ

૨૦ ઓગસ્ટ શુક્રવારે B.C.A. ગરવારે કલબમાં ડોક્ટરોનો સેમીનાર જેમાં વેરીકોન વેઈન્સ થવાનું કારણ શું અને તેના ઉપાય શું તેના માટે ડૉ. આનંદ સોમૈયાએ ખૂબ જ ઉપયોગી ટીપ્સ સાથે જાણકારી આપી હતી. તેમજ ગાયનેક ડૉ. પ્રશાંત મંગેશકર લેડીસોને ગર્ભાશય ગાંઠ થઈ હોય તેવા વિષેની માહિતી સ્લાઈડ ઉપર બતાવીને સમજાવ્યું હતું. ડૉ. અનિશ દલાલે કેન્સર વિશેની જાણકારી આપી દરેકના પ્રશ્નોના ઉત્તર આપ્યા હતા અને છેલ્લે ડૉ. તીલોત્તમા મંગશકરે ઈમરજન્સી ઈન હોમ માટે દરેક ઈમરજન્સી વખતે ઘરમાં હોઈએ ત્યારે ડૉ. પાસે પહોંચીએ તે પહેલા શું પગલા લેવા તેના વિશે માહિતી આપી હતી આમ ઉપયોગી ટીપ્સ અને દરેકના સવાલના જવાબ સાથે પ્રોગ્રામ પતાવ્યો હતો. પછી દરેકે નાસ્તાને (ઈડલી-સાંભાર-ચટણી તેમજ બટાટાવડા અને કોલ્ડ ડ્રીંકસ)ને ન્યાય આપી વિદાય લીધી હતી.

સપ્ટેમ્બર મહિનાની ૨૪મી શુક્રવારે લહાણી પાસ મંડળની ઓફિસમાં ૩ થી ૫ ના સમયે આપવામાં આવશે. ૨૫-૨૬ સપ્ટેમ્બર માથેરાન પીકનીક કપલ્સમાં રાખવામાં આવી છે. એક જણના રૂા. ૫૦૦/

- “સાવ સાચુ બોલુ હું” - તેની પ્રતિજ્ઞા લઈને બોલનારાઓ જ મોટે ભાગે પોતાના જૂઠાણા પર પ્રતિજ્ઞાનો વ્હાઈટવોશ કરતા હોય છે.
- માનવ જીવનનો તાગ પામવો એ ઘાસની ગંજમાંથી સોય શોધવા જેવું દુષ્કર કાર્ય છે.

- દોઢ દિવસની પીકનીક રાખવામાં આવી છે. બીજે દિવસે બપોરે ચા-નાસ્તો કરી નીકળવાનું છે. જેને નામ લખાવવું હોય તે રત્નાબેનને ફોન કરી જણાવી દે. વધારાની માહિતી આગલા જ્યોતિપુંજમાં આપી છે.

લહાણીની વસ્તુ તથા પૈસા કોઈપણ કમીટીની બહેનો પાસેથી અથવા તો રત્નાબેન પાસેથી જાણી શકશો. લહાણીના પાસ લેવા માટે તમારા આઈ કાર્ડ પર સાર્ઈન લેવી જરૂરી છે.

સંયોજક - રત્ના કડકીઆ

શ્રી વાડાસિનોર ગોકુલેશ સમાજ, મુંબઈ

તા. ૨૨.૮.૨૦૦૪ના દિવસે શ્રી વાડાસિનોર ગોકુલેશ સમાજની આઠમી વાર્ષિક સામાન્ય સભા લાડની વાડીમાં મળી હતી. દરવર્ષે સમાજ તરફથી ઉજવાતા શ્રી મહાઓસ્થવ, શ્રી ફગવા ઉત્સવ તથા શ્રી પ્રવચન માટે પાંચ વર્ષ માટેના પાંચ-પાંચ મનોરથીઓ માટેની ટહેલ નાંખી હતી. તેનો ખૂબ જ સરસ પ્રતિસાદ મળ્યો. હાજર રહેલા બધા જ પ્રફુલ્લિત થઈ ગયા.

જ્યાં ૩૧ હજાર માગ્યા હતા ત્યાં સત્તાવન હજાર મળ્યા. દાતાઓએ ઉદારતાનો પરચો આપી દીધો. આવા બારે પ્રસંગના બાર દાતાઓનું અમો સ્વાગત કરીએ છીએ અને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. આપણા સમાજમાં આવા સખી દિલના દાતાઓની ખોટ નથી.

શ્રી રસીકલાલ મણીલાલ પરીખ (લાકડાવાલા) તથા તેમના પરિવારના સભ્યોએ પાંચ મહાઓસ્થવ તથા પાંચ પ્રવચન માટેના મનોરથી બનવાનું સન્માન પ્રાપ્ત કર્યું છે. જ્યારે ચાલુ સાલનો ફગવો તથા એક વર્ષ માટેના પ્રવચન માટેના મનોરથી બનવાનું સદભાગ્ય શ્રી કાંતિલાલ લાલચંદ દોશીને પ્રાપ્ત થયું છે. સમાજ આ બધા જ દાતાઓનો હૃદયપૂર્વક આભાર માને છે.

હવે માત્ર ફગવા માટેના ચાર મનોરથીઓ લેવાના બાકી રહે છે. જે કોઈ ભાઈ-બહેનને ફગવાના મનોરથી થવું હોય તેઓ શ્રી નવનીતભાઈ સરકારનો સંપર્ક સાધે. એજ વિનંતિ.

લી.

મંત્રી - નવનીતલાલ ચંદુલાલ પરીખ (સરકાર)

સહર્ષ જણાવવાનું કે શ્રીમતી કુસુમબેન રસિકલાલ તેમજ રસિકલાલ મણીલાલ લાકડાવાળા પબ્લીક ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ તરફથી ઉપયુક્ત મંડળને રૂ. ૧૬૦૧૬/- દાન રૂપે મળેલ છે. આમ આ ટ્રસ્ટની કુલ રકમ રૂ. ૧૪૧૧૪૧/- થવા જાય છે.

મંડળના સર્વે કાર્યકર્તાઓ, ઉપરોક્ત ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટી શ્રી રસિકલાલ મણીલાલ લાકડાવાળાનો હૃદયપૂર્વક આભાર માને છે.

- અસીત રમેશચંદ્ર દેસાઈ

કિરીટ રમણલાલ કડકીઆ (મલમ)

જનતા સ્કોલશીપ યોજના હેઠળની ફી સહાય

વિદ્યાર્થી ભાઈઓ તથા બહેનો માટે દર વર્ષની શ્રી વાડાસિનોર ગોકુલેશ સમાજમાં આવી છે. તે હેઠળ જરૂરતમંદ વિદ્યાર્થી ભાઈઓ તથા બહેનોને સંઘની ઓફિસમાંથી ફોર્મ લઈ જઈ સંપૂર્ણ વિગતો ભરી, વાલીની સહી લઈ ઓફિસમાં તા. ૩૦.૮.૨૦૦૪ પહેલાં આપી જવા વિનંતી.

ફોર્મની વિગતો સંપૂર્ણ ભરવી જેથી કરીને ફી સહાય મેળવવામાં વિલંબ ન થાય. આ આપણા સમાજ તરફથી આપવામાં આવતી સહાય છે. તેથી જરૂરિયાતવાળાઓ તેનો અવશ્ય લાભ લેશે તેવી આશા.

ફોર્મ મેળવવાનું સ્થળ : ચંદ્રેશ એન્ટરપ્રાઈઝ, શોપ નં.-૧૭, દેવકરણ મેન્શન, પાઠક વાડી, લુહાર ચાલ, મુંબઈ - ૨

- પ્રદીપ કડકીઆ-મંત્રી

સતીશચંદ્ર ભી. પરીખ (રોકડીઆ), સંયોજક

સહર્ષ જણાવવાનું કે 'શ્રીમતી કુસુમબેન અને શ્રી નવનીતલાલ રમણલાલ કડકીઆ (લટકારી) ફાઉન્ડેશન'ને ચેરિટી કમીશનર તેમજ આકારણી વિભાગ તરફથી માન્યતા તેમજ ૮૦ -જી, સિર્ટફિકેટ પ્રાપ્ત થતા આ ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ કાર્યરત થઈ ચૂકેલ છે.

જ્ઞાતિના ભાઈ-બહેનો તેમજ સખાવતી દાતાઓને આ ટ્રસ્ટની નોંધ લેવા વિનંતી.

આ ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટ ફંડની આવક શૈક્ષણિક સહાય માટે ઉપયોગમાં લેવામાં આવશે.

ઉપયુક્ત મંડળની ૮૦મી વાર્ષિક સામાન્ય સભા શુક્રવાર તા. ૨૪.૯.૨૦૦૪ના રોજ સાંજના ૬.૩૦ કલાકે શ્રી બાલાસિનોર પ્રગતિ સમાજની ઓફિસ ખાતે યોજવામાં આવેલ છે. સર્વે સભ્ય ભાઈ બહેનોને આ બાબતની નોંધ લઈ સમયસર હાજર રહેવા વિનંતી.

- અસીત રમેશચંદ્ર દેસાઈ
કિરીટ રમણલાલ કડકીઆ (મલમ)

તા. ૨૦.૯.૨૦૦૪ના સોમવોરે સાંજે ૩.૩૦ કલાકે શ્રી બાલાસિનોર પ્રગતિ સમાજની ઓફિસમાં યોજવામાં આવી છે. સર્વે સભ્યોને હાજર રહેવા વિનંતી

- મંત્રીઓ - પ્રવીણ દેસાઈ

- પરાજયની ક્ષણે “વરવો” ન બને અને વિજયની ઘડીએ “ગરવો” અને “નરવો” રહે એવા ઝિંદાદીલ માણસ કામચાબ ગણાય છે.

- ૧) ૧,૨૫,૦૦૦.૦૦ એક લાખ પચ્ચીસ હજાર પુરા શ્રી બાબુલાલ ચંદુલાલ શાહ (પડાલવાલા)
 - ૨) ૧,૦૦,૦૦૦.૦૦ એક લાખ પુરા શ્રીમતી ઈન્દીરાબેન હરીશ ગાંધી
 - ૩) ૧,૦૦,૦૦૦.૦૦ એક લાખ પુરા શ્રીમતી રક્ષાબેન સતીષકુમાર મોદી
- ૭૫ વર્ષ ઉજવણીપર્વ પછી મળેલા દાન મટેના વચનો બદલ મંડળ વતી ઉપરોક્ત દાતાઓનો તથા તેમના કુટુંબીજનોનો આભાર.

કે.એમ.જી. ટ્રસ્ટ સંચાલિત કલાવતીબેન કાંતીલાલ મહેતા આયુર્વેદિક ઔષધાલય, બાલાસિનોર ખાતે ઘણા વર્ષોથી આયુર્વેદિક સારવારની સેવાઓ આપી રહ્યા છે. આ ટ્રસ્ટના સંચાલકોએ આ ટ્રસ્ટની જનતા, બહારગામના દર્દીઓ તથા મુંબઈથી આવતા લોકોએ પણ પ્રાપ્ત કરેલ છે. કેટલાકને સારવારમાં ખૂબ જ સારો પ્રતિસાદ મળેલ છે. દર્દીઓની સંખ્યા તથા સંતોષકારક પરિણામો પણ વધારે થયેલ છે. આજના ઝડપી યુગમાં પ્રાકૃતિક એવી આયુર્વેદિક પદ્ધતિની સારવારથી ચોક્કસ લાભ થાય છે અને સૌએ તેમાં વિશ્વાસ રાખી જરૂર પડે તેના શરણે જવું યોગ્ય છે. ઔષધાલય ખાતે એક્યુપંકચર સેવાઓ પણ ઉપલબ્ધ છે જે વૈદ્યશ્રી દ્વારા આપવામાં આવે છે. હાલમાં એક્યુપ્રેશર, મેગ્નોટોથેરાપી, રેકી વગેરે દ્વારા સારવારની સેવાઓ શ્રી કનુભાઈ ધારીયા (અણીયાદવાળા) દ્વારા તેજ સ્થળે આપવામાં આવે છે. જે ડીસેમ્બર'૦૪ના અંત સુધી મળી રહેશે.

મંત્રીઓ

બાલાસિનોર કોલેજના પ્રમુખશ્રી નટવરલાલ સી. પરીખના સુપુત્ર ગૌરાંગભાઈએ તેમનાં માતૃશ્રી સુશીલાબેનની પુણ્યતિથિ નિમિત્તે આપેલા રૂા. ૫ લાખના દાનમાંથી બનાવેલ અઘતન લેંગ્વેજ લેબોરેટરી વિદ્યામંડળના ઉપપ્રમુખશ્રી મણિકાન્તભાઈ કડકીઆએ કોલેજને સમર્પિત કરી. આરંભમાં આચાર્ય શ્રી મુનભાઈ પાઠકે સૌને આવકારી દાતાનો આભાર માન્યો હતો. કોલેજના

તમામ વિષય વિભાગો આ લેબનો સદુપયોગ કરે તેવી પ્રેરણા આપી હતી. લેબોરેટરીના પ્રધાન ઈન્ચાર્જ પ્રા. શૈલેન્દ્ર ભટ્ટે આ લેબોરેટરી સાકાર કરવામાં સહભાગી સૌનો આભાર માની લેબ-સમિતિના સૌ સભ્યોની ખાતરી આપી હતી. સમારંભમાં મંત્રી શ્રી રજનીભાઈ, શ્રી કે.વી.શાહ, શ્રી અજયભાઈ શાહ, શ્રી મનુભાઈ ચા વાળા, સૌ અધ્યાપકો, વહિવટી કર્મચારી મિત્રોની પ્રોત્સાહક હાજરી હતી. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન પ્રા. રજની ભટ્ટે સંભાળ્યું હતું.

બાલાસિનોર કોલેજને લેંગ્વેજ લેબોરેટરી સમર્પિત કરી

નવા સરનામાં

- ૧) અનીલભાઈ રમણલાલ દેસાઈ (મેનુપુરાવાળા)
નિમેષ અનીલ દેસાઈ
ફ્લેટ નં-૬, તૈયકલવાસી કો.ઓ.હા.સો.લી.
તૈયકલવાડી, એમ.એન. રોડ,
પાર્ટી હોટલની પાસે,
અલ્હાબાદ બેન્કની બાજુમાં
ઓફ એલ.જે.રોડ, માહીમ (વેસ્ટ),
મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૧૬
- ૨) કેતન આર કડકીઆ
બી/૨૪, રજનીગંધા બીલ્ડિંગ,
એમ.સી.એફ. ઉદ્યાન માર્ગ,
ઓફ એસ.વી.રોડ, બોરીવલી (વેસ્ટ),
મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૮૨
ફોન : ૨૮૬૫૫૦૩૨
- ૩) પરેશ રસીકલાલ પરીખ (સમાધાની)
૫૦૧/એ, શ્રીજી કીરણ, તેજપાલ રોડ,
પંડયા કોટેજ, વીલેપાર્લે (ઈસ્ટ),
મુંબઈ - ૪૦૦૦૫૭,
ફોન : ૨૬૧૩૧૮૫૫
- ૪) અનીશ પ્રવીણ પરીખ
સુખમની બિલ્ડિંગ, ૭મે માળે,
ફ્લેટ નં.-૮૦-બી, બોમનજી પેટીટ રોડ,
વોર્ડન રોડ, મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૨૬

નવા ફોન નંબર

- ૧) રાજુ ગમનલાલ પરીખ
ઘર : ૨૨૦૮૬૫૮૨
- ૨) પરેશ કાન્તીલાલ દેસાઈ
પ્રતીક પરેશ દેસાઈ
ઘર : ૨૮૦૬૩૫૧૯, ૫૬૨૯૯૪૬૮
મોબાઈલ : ૯૮૬૯૧૯૮૨૪
- ૩) અશ્વીન કાંતીલાલ ધારીઆ (બલબલ)
મોબાઈલ : ૯૮૨૧૮૦૫૭૧૨
છાયા અશ્વીન ધારીઆ
ઘર : ૨૩૫૨૫૮૫૭
મોબાઈલ : ૯૮૨૦૮૨૧૦૩૭

તેજસ્વી તારલાં

- પ્રકીર્ણ વિભાગ** શાહ
(પડાલવાળા) બી.ઈ. ઈન્ફોરમેશન ટેકનોલોજી
ફાઈનલ ઈયરમાં ૬૭ % માર્ક્સ સાથે ઉત્તીર્ણ
થાય છે. અત્યાર સુધીના દરેક સેમીસ્ટરમાં તેઓ
ફર્સ્ટ ક્લાસ સાથે પાસ થયા છે.
- ૨) આનંદ જયેશકુમાર મોહનલાલ દોશી સી.એ.
ફાઈનલમાં ૪૩મી રેન્ક સાથે ઉત્તીર્ણ થયા છે.
 - ૩) ઓજસ યોગેશ ધારીઆ મોસ્કો યુનીવર્સિટી ઓફ
ઈડાહોમાંથી એમ.એસ. (ઈલેક્ટ્રીકલ)માં ઉચ્ચ

બાલાસિનોર વાસીઓની સગવડ માટે વધુ એક પ્રયાસ જ્યોતિપુંજના પ્રકીર્ણ વિભાગ માટે

E-mail Address - vadsol@balasinor.org

ગ્રેડમાં પાસ થયા છે.

- ૪) કુ. કૃતિ નીલેશ ત્રીવેદી ICSE પરીક્ષામાં ૮૮ % માર્ક્સ સાથે ઉત્તીર્ણ થયા છે.
- ૫) મીતુલ વિપુલ ગાંધી B.S. (ઇલેક્ટ્રોનીક)ની સેકન્ડ ઈયરની પરીક્ષામાં ૭૧.૮ ટકા સાથે યુનીવર્સિટીમાં ૨૫માં સ્થાને ઉત્તીર્ણ થયા છે.
- ૬) અમી સુજીત કડકીઆ (૬૭ %) તથા મેઘા સુજીત કડકીઆ (૭૭.૩%) સાથે માસર્ટસ ઈન કોમ્પ્યુટર મેનેજમેન્ટમાં ઉત્તીર્ણ થયા છે.
- ૭) આષિતા જગદીશ મોદી (હૈદરાબાદ) સેકન્ડ ઈયર બી.ટેકમાં ૭૪ માર્ક્સ સાથે ઉત્તીર્ણ થયા છે.
- ૮) હેમાક્ષી જગદીશ મોદી (હૈદરાબાદ) ફર્સ્ટ ઈયર (MEC) માં ૮૬% માર્ક્સ સાથે ઉત્તીર્ણ થયા છે. સૌ વિદ્યાર્થી મિત્રોને સંસ્થાવતી ખુબ ખુબ અભિનંદન

અભિનંદન

શ્રી રાજેન્દ્ર શાંતીલાલ પરીખ (જુનાગઢવાલા) બૃહદ મુંબઈ લાઈસન્સડ પ્લમબર એશોસીએશનના પ્રમુખ તરીકે નીમણુંક પામ્યા છે તથા વિપુલ બાબુલાલ ગાંધી કાર્યવાહક સભ્ય નીમાયા છે. બાલાસિનોરની કોઈપણ સંસ્થા અથવા વ્યક્તિને પાણી જેવી બાબતની તકલીફ હોય તો તેઓનો સંપર્ક સાધી નીરાકરણ કરી શકે છે. બન્ને ભાઈઓને સંસ્થા તરફથી અભિનંદન.

મૃત્યુ નોંધ

	ઉ.વર્ષ
૧. શાંતાબેન પુનમચંદ કડકીઆ (હાલોલવાળા)	૮૦
૨. મોહનલાલ છોટાલાલ શેઠ (અત્તરવાલા)	૮૮
- પ્રભુ સદ્ગતના આત્માને શાંતિ અર્પે.

સમાચાર

કાંદિવલીમાં વસતા બાલાસિનોરવાસીઓનું ૩૦માં વર્ષનું સમુહભોજન તા. ૧૮.૯.૨૦૦૪ના શનિવારના રોજ (ગણેશ ચતુર્થી) કેવલબાગ, કિલાચંદ રોડ, ફલાય ઓવરની બાજુમાં કાંદિવલી (પશ્ચિમ) ખાતે સવારે ૧૧ કલાકે રાખવામાં આવ્યું છે.

પુસ્તક વસાવી કીડની હોસ્પિટલને મદદ કરો

આપણી કે.એમ.જી. હોસ્પિટલમાં સેવા આપતાં ડૉ. વી. એફ. શાહના પુત્રી શ્રીમતી સોનલ મોદી દ્વારા મનની વાત પુસ્તક પ્રકટ કરવામાં આવ્યું છે. ઈન્ફોસીસના શ્રીનારાયણ મૂર્તિના પત્ની શ્રીમતી સુધા મૂર્તિ દ્વારા તેઓના સેવાના કાર્યો દરમ્યાન થયેલા વિવિધ અનુભવોની વાતો ગુજરાતીમાં સુંદર અનુવાદ કરીને આ પુસ્તક પ્રકટ થયું છે. માનવીઓના વિવિધ પાસાઓનો, ખ્યાલો, આપણને આ પ્રસંગોના અભિર્ષનવાળું પુસ્તક “મનની વાત વાંચવા” અને વસાવવા લાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકની બધી જ આવક અમદાવાદની કીડની હોસ્પિટલમાં આપવામાં આવનાર છે. (ચિત્રલેખામાં પણ આની નોંધ લેવાઈ છે) તો બાલાસિનોરવાસીઓને આ પુસ્તક ખરીદી કરીને અને ભેટ આપીને સારા કાર્યમાં સાથ આપવા અનુરોધ.

ગામના વધુને વધુ લોકો દિવાળીનો ઉત્સવ બાલાસિનોરમાં ઉજવે એ ઉમદા હેતુ સાથે વડીલો દ્વારા તારીખ ૯.૧૧ થી ૧૭.૧૧ સુધી જમણાવારનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે. સૌને તેનો લાભ લેવા અને ગામમાં દિવાળી ઉજવવા આમંત્રણ છે.

- બાબુભાઈ પરીખ (મલમ)

બાલાસિનોર વિદ્યા મંડળ

સામાન્ય સભાની નોટીસ

તા. ૧૮.૮.૨૦૦૪

સુજ્ઞ મહાશય,

ઉપરોક્ત મંડળની છત્રીસમી વાર્ષિક સામાન્ય સભા નીચે જણાવેલ સ્થળે અને સમયે રાખવામાં આવી છે, તો આપશ્રીને હાજર રહેવા વિનંતી છે.

કામકાજની યાદી

- ૧) ગત વાર્ષિક સામાન્ય સભાની કાર્યવાહી મંજૂર કરવા બાબત
- ૨) સને ૨૦૦૩-૨૦૦૪ વર્ષના મંત્રીશ્રીના નિવેદનની નોંધ લેવા બાબત
- ૩) સને ૨૦૦૩-૨૦૦૪ વર્ષના મંડળના ઓડીટેટ હિસાબો મંજૂર કરવા બાબત.
- ૪) સને ૨૦-૦૪-૨૦૦૫ વર્ષના મંડળના અંદાજપત્રને મંજૂર કરવા બાબત
- ૫) કારોબારી સમિતિના સભ્યોની ચૂંટણી પરિણામની નોંધ લેવા બાબત.
- ૬) મંડળના ઓડિટરની સને ૨૦૦૪-૨૦૦૫ વર્ષ માટેની રીપોર્ટને મંજૂર કરવા બાબત.
- ૭) પ્રમુખશ્રીની અનુમતિથી જે રજૂ થાય તે.

સામાન્ય સભાની તારીખ : બુધવાર, તા. ૨૦.૮.૨૦૦૪

સામાન્ય સભાનો સમય : સાંજના ૪.૦૦ કલાકે

સભાનું સ્થળ : બાલાસિનોર વિદ્યામંડળ ઓફિસ, જૈન દેરાસર પાસે,
ભટ્ટવાડા, બાલસિનોર

લિ. મંત્રીઓ

કાન્તિલાલ વીરચંદ શાહ

ચંદ્રકાન્ત ચીમનલાલ દેસાઈ

ઉશનસ નવીનચંદ્ર કચેરીઆ

રજનીકાન્ત ઓચ્છવલાલ શાહ

દેસાઈભાઈ મોતીભાઈ પટેલ

નોંધ : કોરમના અભાવે સામાન્ય સભા મુલતવી રહેશે તો બંધારણ મુજબ તેજ દિવસે તે જ સ્થળે અડધા કલાક બાદ સભાનું કામકાજ શરૂ કરવામાં આવશે અને તે વિધિસરનું ગણાશે.